

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Nieuwe pastoor in aantocht
Dieter Hedeboew: 'Geloven
is thuiskomen bij God'

juli 2025

P. 3

Naar Frankrijk met
een Ommelse zegen

P. 6

Je kind laten dopen:
waarom (niet)?

P. 7

Nieuwe vertrouwens-
persoon in de parochie

P. 8

De Passie in Lierop:
een verhaal van hoop

Groeien en bloeien

Pastor Stefan Schevers

Richting de vakantietijd staan we meer open voor nieuwe wegen. Nieuwe wegen gaan we ook als parochie op. Terugkijken en vooruitkijken. Op 18 mei, in een bomvolle kerk in Ommel, sprak pastoor Steijaert in zijn afscheidsviering over een missionaire parochie. Dat begint niet eerst naar buiten toe. Maar dat begint bij gastvrijheid vanuit de eigen gemeenschap naar binnen toe. We bouwen aan een dorpsgrensoverschrijdende gemeenschap. Vrijwilligers worden gemotiveerd door het gevoel van thuis komen in een “familiale sfeer”.

Er is ook zeker een revival gaande in de katholieke Kerk. Er is een sterke hernieuwde interesse: nieuwe katholieken sluiten zich aan in diverse landen. En ook bij ons sluiten we bij die tendens aan op bescheiden wijze. Soms stoten we dan op een cultuur van vanzelfsprekendheid die de relevantie van vernieuwing niet direct nodig acht. Het ging toch prima? De uitdaging die er ligt, aldus pastoor Steijaert, begint bij de vraag: zijn we in staat nieuwe mensen in onze gemeenschappen echt een plek te geven? Nieuwe mensen zijn namelijk vaak van harte geraakt en enthousiast. Ze staan te popelen. Want ze staan bewust of onbewust in vuur en vlam, geïnspireerd door de Geest.

Hoe gaan we samen voor een geest van cultuurverandering, vroeg pastoor Steijaert zich af. Want de bestaande gemeenschap wordt door nieuwe, naar buiten gerichte initiatieven verrijkt met nieuwe mensen.

Dat daagt de bestaande gemeenschap uit om zich te richten op degene die nieuw erbij komt. Hoe laten wij de vonk overspringen? In Ommel werd daar op die 18de mei al iets van zichtbaar. Er was een gelegenhedskoor uit diverse koren van alle kerkdorpen. Diverse locatiëraden waren aanwezig. De burgemeester van Asten en de locoburgemeester van

Someren deden beiden een woordje op de receptie. De receptie werd door verschillende vrijwilligers uit diverse locaties gedragen.

Hoe stimuleren we een gastvrije missionaire parochie? Pastoor Steijaert pleitte voor een koers in de parochie van de toekomst die zich niet primair richt op kwantiteit, maar op de “vernieuwing van hart”. Van daaruit ontstaat dan een aanstekelijke gemeenschap met kwaliteit. In het bisdom spreekt men dan graag over pleisterplaatsen van hoop. Want alles met kwaliteit trekt mensen.

Openstaan voor de ander als ander, dat tekent ook het pastorale team. Pastoor Steijaert benadrukte: we zijn elkaar als team gegeven. Gods voorzienigheid stuurt ons op elkaars weg in wederzijdse dienstbaarheid door een vergelijkbare geschiedenis van benoemingen in meerdere dezelfde plekken. Zo hebben we in de verschillen elkaar steeds meer oprecht bejegend vanuit diepe verdraagzaamheid.

Pastor Stefan Schevers

COLOFON

JAARGANG 3 - NR 5 | JULI 2025

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 31 augustus aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Pastoor Dieter Hedebouw, die in september pastoor van de Franciscusparochie wordt. | Foto: LvdE

Redactie:

Luuk van den Einden
Patricia Willems

Arnold Spijker
Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Parochiecentrum beperkt bereikbaar in de zomer

In verband met de vakantieperiode verandert de bereikbaarheid van het parochiecentrum van 11 augustus tot en met 22 augustus:

maandag	10.00 - 12.00 uur
dinsdag	gesloten
woensdag	gesloten
donderdag	19.00 - 20.00 uur
vrijdag	gesloten

Tijdens deze openingstijden is er enkel iemand aanwezig van de locatieraad Asten om misintenties aan te nemen. Het centrale parochiesecretariaat is gedurende deze twee weken gesloten. De parochie is voor pastorale noodgevallen vanzelfsprekend altijd bereikbaar op telefoonnummer: 06 10 333 069.

Koffiedrinken in de kerk

Op elke tweede en vierde zondag van de maand bent u van harte welkom om koffie te drinken in de ruimte onder de toren van de Kerk in Asten (behoudens de zomervakantie). Op de tweede zondag kunt u gezellig in gesprek gaan met leden van het Franciscuskoor, dat de koffie verzorgt. De vierde zondag met mensen die de Alphacursus hebben doorlopen. Een mooi moment, want vieren en ontmoeten horen bij elkaar. Het koffiedrinken begint altijd na de Mis, rond 12.00 uur. Iedereen is welkom!

Op de fiets naar Frankrijk

Vader en zoon gaan op pelgrimstocht: Stijn en Joep Meulendijks gaan met een pelgrimszegen en pelgrimsstempel vanuit Ommel op een fietsbedevaart naar het klooster in Nevers. Ze fietsen naar Frankrijk op weg naar een bijzondere plek: in Nevers ligt het klooster waar de heilige Bernadette Soubirous ligt opgebaard. Onderweg vertrouwt een pelgrim op een “in het moment zijn” en dat ontmoetingen die je “toevallen” een kompas vormen.

Gewijzigd vieringenrooster in juli en augustus

De parochie wil ook in de zomermaanden de eucharistievieringen zo veel mogelijk laten doorgaan. Toch zijn er ook wat aanpassingen. Pastoor Dieter Hedeboom is per 1 september benoemd in onze parochie. Dit betekent dat pastor Schevers in juli en augustus het pastoraat zal verzorgen. Met behulp van diverse priesters uit de regio kan de parochie in de maanden juli en augustus de gewone vieringen zo veel mogelijk continueren. Toch zijn er ook een aantal wijzingen.

Vanaf 3 augustus tot en met 24 augustus zijn er geen doordeweekse

Missen in Someren en Asten. Op 26 augustus beginnen de doordeweekse Missen in Asten weer, een dag later ook weer in Someren. Ook de Missen in de zorgcentra De Lisse en Sonnehove vervallen in juli en augustus. De eerste Mis in De Lisse wordt op 16 september weer gevierd, de eerste Mis in Sonnehove op 17 september.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Dieter Hedeboew: 'Waar je ook vandaan komt, je bent kind van de Vader'

Luuk van den Einden

In september wordt de Deurnese priester Dieter Hedeboom onze nieuwe pastoor. Zijn benoeming was een verrassing voor hem, maar hij kijkt uit naar deze nieuwe stap: “Ik wil de mensen leren kennen.”

Het was voor Dieter Hedeboom (52) “wel even schakelen” toen de bisschop hem vroeg om pastoor van de Franciscusparochie te worden. Hij is tenslotte pas drie jaar pastoor van de Heilige Willibrordparochie in Deurne en had verwacht dat wel nog een aantal jaar te blijven. “Maar ik bekijk deze stap positief en neem graag de uitdaging aan.”

In het parochiecentrum van Deurne vertelt hij over zichzelf. Daar is een kapel ingericht voor de bewoners van het naastgelegen verpleegtehuis, wat ontmoetingen tussen hen en andere parochianen makkelijker maakt. Een toepasselijke plek om pastoor Hedeboom te spreken, want contact vindt hij van levensbelang binnen een parochie. “Persoonlijk contact met mensen vind ik heel belangrijk. Ja, er moet ook kantoorwerk gebeuren, maar als dat te veel wordt, voel ik me ongemakkelijk. Dan denk ik: ik moet naar de mensen toe.”

Pauluservaring

Dieter Hedeboom is “altijd gelovig geweest”, zegt hij. Als kind was hij onder meer misdienaar en koorlid in, jawel, het Franciscusklooster in Leuven. Dat hij priester wilde worden, wist hij toen nog niet: de zaadjes daarvoor werden geplant op zijn twintigste, toen hij het Bosnische Mariabedevaartsoord Medjugorje bezocht. “Daar heb ik Onze-Lieve-Heer opnieuw mogen leren ontdekken. Ik heb er het licht gezien: een soort Pauluservaring.” Dat was overweldigend, maar de ervaring hield ook een opdracht in: “Wil ik zelf de keuzes maken in mijn leven en mag God mij daarbij helpen, of heeft God misschien een plan met mij en ga ik dat volgen? Ik heb gekozen voor dat tweede.” Zo kwam pastoor Hedeboom er gaandeweg achter dat hij een roeping tot het priesterschap had.

Wat vrijwel meteen aan pastoor Hedeboom opvalt, is zijn Vlaamse tongval. Hij is opgegroeid in het Vlaams-Brabantse Leuven, maar woont al een hele tijd in Nederland. Die stap zette hij onder meer dankzij een bevriende priester, die docent was op het se-

minarie in 's-Hertogenbosch. “Het is een ander land, maar het is óók Brabant”, zegt hij. “Dus ik voel me hier wel thuis.”

Hopelijk zal pastoor Hedeboom zich straks ook in onze parochie thuis voelen. Om dat te bereiken, is hij van plan om zich in het begin vooral te focussen op het leren kennen van de parochie. “Wat zijn de gewoontes en gebruiken, wie is wie? Ik wil de mensen leren kennen, werkgroepen en contactgroepen ontmoeten.” En daarnaast zijn er ook hele praktische kwesties die geregeld moeten worden: “Ik kom in een nieuwe gemeente wonen. Ik moet een huisarts, tandarts, kapper en garage regelen. Dat moet ook allemaal gebeuren.”

Pastoor Hedeboom richt zich niet alleen graag op de mensen om hem heen, maar vindt de gebedscultuur van een parochie ook een prioriteit. “Ik vind het van belang dat mensen mee worden genomen in de genade en de vreugde van het gebed. Ook wil ik graag in deze tijd proberen een brug te slaan naar jonge gezinnen, én kijken waar je in de parochie initiatieven kunt ondernemen om de mensen bij God te brengen.”

Mensen naar God brengen en God naar de mensen brengen, daar draait het in het priesterleven volgens pastoor Hedeboom voornamelijk om. “Geloven betekent vertrouwen en thuiskomen bij God. Waar je ook vandaan komt en waar je ook naartoe gaat. Je bent kind van de Vader en je komt thuis bij de Vader. In dat vertrouwen mag je bij en in Hem leven, door Christus en de Heilige Geest. Dat is voor mij de kern.”

Korte tijdlijn

1973 | Geboren in Leuven

2002 | Gewijd tot diaken, priesterstage in Best

2003 | Gewijd tot priester, actief in Best

2004 | Pastor in Breugel

2009 | Pastor, daarna pastoor in Drunen-Elshout

2022 | Pastoor in Deurne

Foto: Anouk Bussemakers

Je dochter laten dopen, waarom (niet)?

Redactie

Op zondag 13 april 2025 was dan eindelijk het moment daar. Jolijn van Schijndel, de pasgeboren dochter van Femke en Daniël, werd gedoopt in de Antoniuskerk te Heusden. Hoe was de voorbereiding en waarom wilden zij juist zo graag dat Jolijn werd gedoopt?

In april 2024 vertelde Femke het feestelijke nieuws aan Daniël dat ze in verwachting was. Hierop volgden al snel de eerste serieuze gesprekken. “Gesprekken waarin je vooral met elkaar nadenkt over wat je verwachtingen van het ouderschap zijn, wat je hoopt, en ook over wat je je kind graag zou willen meegeven in het leven”. Geen moeilijke gesprekken blijkt, want zo geeft Daniël aan: “We kwamen al snel tot de ontdekking dat we over veel zaken op hoofdlijnen hetzelfde dachten. Dat er meer in het leven is dan jezelf, en hoe beter dat te verbeelden dan door je zoon of dochter te laten dopen.”

“Je geeft je kind daarmee bovendien ook een extra bescherm laag mee. We hebben allebei het idee dat we daarmee bepaalde waarden aan haar meegeven”, aldus Femke. En dus volgde al spoedig een mailtje en een telefoontje naar het secretariaat van de parochie. Daniël: “De kennismaking met pastor Schevers verliep heel goed. Hij kwam bij ons thuis langs, en was heel geïnteresseerd in wie we waren en stelde uiteraard ook de vraag waarom we graag Jolijn wilden laten dopen.”

Betekenis

Het bleef echter niet bij enkel een kennismakingsgesprek. In een reeks van een tweetal sessies werd de betekenis achter het dopen verkend, en werd ook stilgestaan bij wat de ceremonie zou inhouden. “We kozen bewust voor een kleinere ceremonie, dit voelde voor ons goed.” Daniël en Femke kijken met plezier terug op de sessies: “Het waren boeiende gesprekken,

ook met andere ouders erbij die hun zoon of dochter dit jaar laten dopen, gesprekken over wat het leven betekent en wat het leven betekenis geeft.”

Dan de grote dag, op zondag 13 april. Femke en Daniël kwamen om 13.00 bij de kerk in Heusden aan. Toen alle genodigden een plaatsje hadden opgezocht in de kerkbanken kon de ceremonie beginnen. Pastor Schevers maakte er een bijzondere dienst van, en betrok daarbij vrijwel alle aanwezigen. Zo stelde hij bij aanvang wat vragen en vroeg aan familieleden wat ze Jolijn graag wilden meegeven of toewensen.

‘Extra speciaal’

Daar kwamen prachtige antwoorden op. Zo ook van de opa van Daniël, die haar toewenste dat ze zo oud mag worden als hijzelf – 92 jaar. “Dat we dit met familie mochten doen maakte het voor ons extra speciaal.” Een van de belangrijkste ritens is natuurlijk het zout, naar de evangelietekst uit Mattheüs 5-13: “Julie zijn het zout in deze wereld.” Een bijzondere tekst voor het stel, geeft Daniël aan, want “dit is wat we voor Jolijn hopen, dat zij met ons smaak en kleur aan haar leven mag geven en ook aan het leven van de mensen om ons heen”.

René van Kaam wordt vertrouwenspersoon in de parochie

Oud-notaris René van Kaam is sinds enige tijd benoemd als vertrouwenspersoon in de Franciscusparochie.

Onze parochie hecht waarde aan een goede omgang met elkaar. Tevens willen wij als parochie correct en naar waarheid handelen als het onze maatschappelijke, sociale en juridische verantwoordelijkheid betreft. Het Evangelie van Jezus Christus maar ook de katholieke leer zijn hiertoe leidend.

Toch zou het kunnen voorkomen dat er zich ongewenste situaties of gedrag voordoen of lijken voor te doen. Binnen de parochie is er een vertrouwenspersoon die men hierover kan aanspreken. Deze vertrouwenspersoon is geheel onafhankelijk van het parochiebestuur en het pastorale team.

De vertrouwenspersoon biedt een luisterend oor en bekijkt samen met een melder wat eventuele vervolgstappen kunnen zijn. De inhoud van gesprekken wordt niet met derden gedeeld tenzij een melder hiervoor toestemming geeft of dit wenst.

René van Kaam is telefonisch en via mail bereikbaar op 06 13 81 26 82
en op r.c.m.vankaam@planet.nl.

De Passie in Lierop

Een verhaal van hoop en verbinding

Tekst: Arnold Spijker | Beeld: Patricia Willems

Ieder jaar wordt in Lierop de Passie opgevoerd, waarmee het verhaal van Jezus' lijden, sterven en verrijzenis op muzikale wijze verteld wordt. Hoog tijd om eens te gaan praten met initiatiefnemer Erik Hesius.

We spreken vandaag met Erik Hesius, de organisator van de Passie in Lierop. We vroegen hem: hoe kwam je ertoe dit te gaan organiseren?

Tien jaar geleden kreeg hij de schokkende diagnose nierkanker. Terwijl hij naar de operatiekamer werd gebracht, besepte hij dat dit het begin van het einde kon zijn. Gelukkig viel de operatie goed uit; de kanker was ingekapseld en kon succesvol worden verwijderd. Deze ervaring had wel impact. “Toen ik uit mijn ziektebed kwam, dacht ik: nu moet ik iets gaan organiseren”, vertelt Erik.

Geïnspireerd door de uitzending van het landelijke *The Passion* besloot Erik dat ze in Lierop ook zo'n evenement konden organiseren. "Ik kende veel mensen, zangers en zangeressen uit mijn carnavalstijd en van de fanfare, maar ook mensen uit de muziekwereld. Het lukte om genoeg mensen te vinden die het verhaal wilden brengen in de prachtige koepelkerk hier in Lierop. Toen we het idee openbaar maakten, waren de twee avonden in twee uur uitverkocht, terwijl niemand nog wist wie er zou zingen of wat er zou gebeuren."

Spiegel

Voor Erik is de Passie meer dan een voorstelling; het is een verhaal dat meer dan 2000 jaar oud is. "Het is triest dat ik soms denk dat we na 2000 jaar nog niets geleerd hebben. De kerk blijft de basis om verhalen te vertellen; het is een prachtige plek. We willen verhalen vertellen om mensen een spiegel voor te houden. De nummers die gezongen worden, krijgen in de context van het verhaal een andere betekenis."

De diagnose heeft Eriks levenshouding ingrijpend veranderd. "Er is een leven voor en na mijn ziekte. Er is veel gebeurd: we zijn verhuisd en ik heb mijn ouders verloren. Ik geniet nu veel intenser van alles. Het heeft me zeker beïnvloed. Je moet dingen doen die je wilt, omdat je je veel meer bewust bent dat dingen niet vanzelfsprekend goed gaan."

"Wat je geeft, krijg je ook terug, zei mijn moeder altijd"

Erik herinnert zich ook de moeilijke momenten, zoals het overlijden van Peter, de man die verantwoordelijk was voor licht en geluid. "Dit had invloed op de uitvoering, omdat we plotseling een ander professioneel bedrijf moesten inschakelen. We hebben toen besloten om het anders te doen en de opbouw op het kerkplein te doen. We wilden niet met een sponsorconcert werken; dat is iets anders dan de Passie, waarbij mijn gedachte is om iets te vertellen."

Wat wil Erik met de Passie bereiken? "Mensen een spiegel voorhouden. De actualiteit van het verhaal. Er is te weinig mededogen. Na 2000 jaar hebben we nog steeds niets geleerd. Jouw bezorgdheid kun je la-

ten zien in tekst en muziek. Ik vind dat we er voor elkaar moeten zijn. Iedereen is gelijk. Tegenwoordig worden mensen te veel in hokjes geplaatst. Het is een verhaal van hoop. Als iemand dat 2000 jaar geleden al zag, dan is het mijn taak om dat uit te dragen in mijn eigen kring, in mijn gezin en in de clubs waar ik lid van ben. Die normen en waarden probeer ik uit te dragen. Er is nog steeds hoop, en die geest probeer ik waar ik actief ben uit te dragen. Jezus is mijn richtingwijzer. Ik heb altijd geprobeerd om actief deel te nemen, want dan kun je iets veranderen."

Erik deelt ook een positieve ervaring die hij had bij een zorgboerderij, die na een poging tot brandstichting 24-uurs bewaking kreeg. "Ik sprak daar de buurman en vroeg hem of hij al problemen had gehad. Nee, helemaal niets. Hij vertelde me dat hij een van de grootste criticasters was, maar dat hij tijdens het metselen twee asielzoekers tegenkwam die zich aanboden om te helpen. Dit soort positieve verhalen zouden we veel meer moeten horen. De dialoog is ver weg; het is allemaal zwart-wit geworden."

Naar elkaar omkijken

De impact van de Passie reikt verder dan alleen de spelers. "Het begint met de spelers, die er thuis over gingen praten. Ik kreeg reacties als: 'Sommige dingen herkennen we, maar we hadden nooit het verband gelegd met het verhaal van toen.'"

Erik sluit het gesprek af met een boodschap: "Wat je geeft, krijg je ook terug, zei mijn moeder altijd. Ik kan niet de hele wereld veranderen, maar ik kan wel vriendelijk zijn. Ik hoop dat iedereen een beetje meegerekregen heeft dat mensen wat meer naar elkaar om moeten kijken. Wat je geeft, krijg je ook terug."

De Passie in Lierop is niet alleen een voorstelling; het is een beweging van hoop en verbinding die ons herinnert aan de kracht van gemeenschap en de noodzaak om voor elkaar te zorgen.

Kijk ook eens op passielierop.nl.

*De Kerkstraat
in Asten.*

Hoe het geloof zijn stempel drukt op onze straten en wegen

Luuk van den Einden

Onze parochie is geen eilandje, maar onderdeel van de wereldkerk. Deze rubriek plaatst lokale begrippen in perspectief tegenover de wereldkerk. In deze aflevering: goddelijke inspiratie voor straatnamen in de gemeenten Someren en Asten.

Op veel plekken in de gemeenten Asten en Someren wordt volop gebouwd. Daarbij worden soms complete nieuwe straten aangelegd, die natuurlijk ook een naam moeten krijgen. Van turfstekersmaterialen tot vlinders en van leden van het koninklijk huis tot appels: de meest uiteenlopende thema's worden gebruikt.

Wie een rondje door zijn of haar eigen dorp fietst – of op Google Maps kijkt – valt het misschien op dat er stiekem ook een hoop straten en wegen binnen onze parochie een religieus getinte naam dragen.

Kerken en kloosters komen volop voor in straatnamen: denk aan de Kerkendijk in Someren-Heide, het Kerkepad in Lierop en de Kloosterweg in Someren. Die straten liggen meestal in de oudste delen van de dorpen, aangezien de kerk of het klooster vroeger vaak veruit het grootste en meest toonaangevende gebouw van het dorp was. Ook al zijn de gebouwen misschien verdwenen of van functie veranderd, de straatnamen vormen een blijvende herinnering aan het verleden.

Het is niet verrassend dat bedevaartsoord Ommel de absolute koploper is wat betreft religieus getinte straatnamen. Veel straten in het dorp, zoals de Marialaan, de Jan van Havenstraat, de Kluisstraat en de Kloosterstraat verwijzen naar de geschiedenis van Ommel als pelgrimsoord. Daarnaast zijn de Pastoor Vogelsstraat, de Pastoor van Ervenstraat en de Dionysiusstraat vernoemd naar vroegere priesters van het dorp.

Voortleven

En ook in andere dorpen blijven plaatselijke geestelijken voortleven op de bekende blauwe straatnaambordjes. De Mgr. Den Dubbeldenstraat in Asten herinnert aan de aldaar geboren Henricus den Dubbelden. In de negentiende eeuw bestuurdde hij als apostolisch vicaris het oosten van Brabant. De Offermansstraat in Lierop verwijst naar de pastoor die daar begin twintigste eeuw het Henricusgesticht, een klooster voor zusters, oprichtte. En in Someren dragen bijvoorbeeld de Deken Brantsstraat en de Verdonckstraat de namen van priesters uit het verleden. Zo zie je maar: van gebouwen tot mensen, het religieuze karakter van onze streek blijft vandaag de dag voortleven. Om van de Hemel in Asten nog maar te zwijgen...

Nieuw

Patricia Willems

Dit is een belangrijke tijd voor parochies. Ondanks allerlei nieuwe initiatieven hebben we te kampen met een fikse vergrijzing. Alles loopt terug. We kunnen niet alles overeind houden op de manier van vroeger. Toch is het noodzakelijk om te blijven bouwen tegen de wanhoop in. Dat vraagt om een nieuwe kijk op het geloofsleven en de geloofsbeleving, om meer gemeenschapsofbouw, om meer begrip van wat we nou eigenlijk geloven en vooral om meer mensen die daar echt door geraakt zijn. Dat is de motor van een ware en levendigere kerkgemeenschap.

Vernieuwing vraagt om inzet van onze kant, maar tegelijkertijd om het besef dat die inzet nooit voldoende zal zijn en dat het vooral God zelf is die leiding geeft en die zijn Kerk opbouwt. Vernieuwing vraagt om missionair bewustzijn. Niet alleen de priesters maar ook de parochianen moeten beseffen dat ze een boodschap hebben voor mensen buiten de Kerk en voor de

samenleving als geheel. Geloven gaat niet alleen over wat jij zelf in je geloof beleeft, maar ook over hoe je anderen daarin kunt helpen groeien.

Boompje

Het is mooi dat deze principes zelfs in het katholieke lezingenrooster zitten ingebakken. Aan het begin van de Veertigdagentijd gaan de bijbelteksten tijdens de vieringen vooral over bekering en bezinning. God helpt ons daarbij, maar het zijn inspanningen van onze kant. Maar in de weken voor Pasen gaat het vaker over wat Jezus voor ons deed, of nog doet. Wij zullen altijd tekortschieten. We hebben God nodig om alles te leiden en Jezus om alles heel te maken. Ook tijdens de Paastijd is een accentverschuiving te zien in de lezingen. De thematiek van het Evangelie springt zelfs meteen van het zelf beleven van Jezus' verrijzenis naar het delen van die ervaring. Tegen Pinksteren ligt de nadruk op het verspreiden van die Blijde Boodschap in de kracht van de Heilige Geest. Zonder Jezus komen we nergens, maar zonder missionair bewustzijn leert niemand wie Jezus is.

Wij hebben als parochie enkele bijzondere jaren achter de rug, waarin de Heilige Geest door pastores en vrijwilligers mooie dingen heeft opgebouwd. Nu is pastoor Steijaert weg, en we weten niet hoe alles verder zal lopen, maar wel dat God trouw is als wij Hem trouw zijn. We hebben gezien dat het wel degelijk mogelijk is om in deze tijd vitaler te worden als parochie. Die ervaring moeten we vasthouden: er ligt een belofte in. God kan ook bij ons grootse dingen doen. Onze parochie is nu een krakkemikkige, oude boom die nog net in leven is. Aan de voet daarvan is echter een jong boompje opgeschoten. Dat is nog kwetsbaar, maar het leeft, en het kan krachtig verder groeien – als we het ruimte geven. En de oude boom dan? Zolang er leven is, is er hoop.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Schemkes-Hüsstege

Wedstrijd

“Kampioe-ne!” joelt Frank.

Hij zwaait met een voetbalvlag.

“Wij zijn de beste, kampioe-ne!”

Want zijn voetbalclub heeft de finalewedstrijd gewonnen!

Papa en mama klappen. Maar Francy kijkt niet blij.

“Lekker puh, meisjes kunnen niet voetballen,” plaagt Frank.

“Welles!” roept Francy boos. “Kijk maar!”

Ze schopt Franks bal keihard door de tuin.

“Francy, ophouden,” zegt papa.

“Ik kan veel mooier schrijven en tekenen dan jij,” moppert Francy.

“Maar daar word je geen kampioen mee,” antwoordt Frank.

“En nu allebei ophouden,” zegt papa.

“Weten jullie nog wie Paulus was?”

Die vertelde een keer over een hardloophwedstrijd.

Ons leven is ook een soort wedstrijd.

Het gaat erom dat je de juiste keuzes maakt.

Dat je leeft zoals God het bedoelt en laat zien wie Hij is.

Dat je goed voor elkaar bent.

Iedereen die dat doet, krijgt bij de finish een prijs.”

“Iedereen?” vraagt Francy.

“Een rare wedstijd,” zegt Frank,

“want wie heeft er dan gewonnen?”

“Gewonnen?” Papa denkt even na.

“Nou, niemand,” vervolgt hij.

“Of, iedereen die meedoet. Of nee, Jezus heeft gewonnen.”

“Huh?” roepen Frank en Francy tegelijk.

“Ja,” zegt papa, “want Jezus liep voorop.

Hij is allang binnen.

Wij kunnen nooit eerste worden en dat hoeft ook niet.

We hoeven alleen maar achter Hem aan te lopen.

Jezus heeft met God geregeld dat dat genoeg is.”

Dat ziet Frank helemaal voor zich:

achter Jezus aan rennen met een voetbal.

“Een mooie wedstrijd,” zegt hij,

en tikt de bal zachtjes terug naar Francy.

